

## ΚΌΤΣΟΣ

**κότσο**, **ο**, ουσ. [αρχ. κόττος], τρόπος χτενίσματος, ιδίως γυναικείος, όπου τα μαλλιά μαζεύονται τραβηγτά και συστρέφονται στο πίσω μέρος του κεφαλιού: «πολύ την κολακεύει ο κόττος αυτή τη γυναίκα». Υποκορ. **κοτσάκι**, **το**.

- (δε) με πιάνουν κότσο ή (δεν) πιάνομαι κόττος, (δεν) εξαπατώμαι, (δεν) ξεγελιέμαι, (δεν) πέφτω θύμα εξαπάτησης: «προσπάθησε να με ξεγελάσει, αλλά δεν ήξερε ο βλάκας πως εμένα δε με πιάνουν κότσο || πιάστηκα κόττος κι έδωσα ένα κάρο λεφτά για σκάρτο εμπόρευμα». Συνών. (δε) με πιάνουν βιδέλο ή (δεν) πιάνομαι βιδέλο / (δε) με πιάνουν γιαγλή ή (δεν) πιάνομαι γιαγλής / (δε) με πιάνουν γιατρό ή (δεν) πιάνομαι γιατρός / (δε) με πιάνουν θύμα ή (δεν) πιάνομαι θύμα / (δε) με πιάνουν κορόιδο ή (δεν) πιάνομαι κορόιδο / (δε) με πιάνουν μπαγλαμά ή (δεν) πιάνομαι μπαγλαμάς.

- είναι κόττος, είναι κουτός, αφελής, βλάκας: «πρέπει να του πεις κάτι πολλές φορές για να το καταλάβει, γιατί είναι πολύ κόττος».

- κάνω κότσο ή τα κάνω κότσο (ενν. τα μαλλιά μου), χτενίζω τα μαλλιά μου κότσο: «όταν κάνει κότσο αυτή η γυναίκα, δείχνει ομορφότερη». (Λαϊκό τραγούδι: **κάνε κότσο** τα μαλλιά σου, να φανεί η αρχοντιά σου).

- τον πιάνω κότσο, τον εξαπατώ, τον ξεγελώ: «πήγαινε να μου κάνει τον έξυπνο, αλλά τον έπιασα κότσο και το φουσάει και δεν κρυώνει». Από την εικόνα της γυναίκας που, όταν χτενίζει τα μαλλιά της κότσο, τα μεταχειρίζεται με μεγάλη ευκολία και όπως αυτή νομίζει καλύτερα. Συνών. τον πιάνω βιδέλο / τον πιάνω γιαγλή / τον πιάνω γιατρό / τον πιάνω θύμα / τον πιάνω κορόιδο / τον πιάνω μπαγλαμά.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας